

Gråhakedoppingen (*Podiceps rubricollis*) i Tåkern.

Den 4/6 d. å. sköts av Konservator E. Lindström, Borghamn, en Gråhakedopping i Tåkern i närheten av Åsby strand. De voro 2 i sällskap, tydligen ett par. Härmed är konstaterat, (se min uppsats i förra häftet av denna Tidskrift), att alla svenska arter av släktet *Podiceps* (5 st.) äro funna i denna sjö. Det var nog intressant att för Täckersamlingen i härvarande museum få detta ex., men bättre hade det varit, om denna sällsynta fågel fått leva och fortplantat sig i sjön. Det är ej troligt, att den återkommer ett annat år, då den fick ett så ogästvänligt mottagande vid sitt första besök.

Vadstena i juni 1924.

V. A. Engholm.

En sothöna på villövågar.

Den 9 mars i år, sålunda medan det ännu var full vinter, uppenbarade sig en sothöna i strömdraget nedanför kraftstationen vid Sikfors i nordvästra Västmanland. Påföljande dag tog hon sig en skogspronemad. Hon flög nämligen först ett litet stycke i sydvästlig riktning, slog sedan ned på den rikligt snöbeläckta isen och vandrade därpå i den lösa snön ett stycke upp i skogen och tvärs över stora landsvägen med dess ovanligt höga plogvallar. Kusken Kagg observerade hennes spår och stände sina pojkar på skidor efter henne. Hon lät fånga sig och var helt piggsamt särdeles huggfärdig. Sedan släpptes hon i vaken nedanför kraftstationen, där hon dök och syntes trivas. Påföljande dag var hon dock redan borta. Sothöns finnas ej i våra trakter. Var det manne en fågel på flyttning norrut eller var hon snarare att betrakta som vilsekommen?

Sikfors i april 1924.

Arvid Nilsson.

Minskas ladsuvalorna?

Vid järnvägens godsmagasin härstades ha ladsuvalor häckat i många år till ett antal av 12—15 par. 1923 funnos blott 3 par där och i år endast 1 par. Inga yttre förhållanden ha ändrats.

På grund härav skulle det vara intressant, om genom »Fauna och Flora» kunde utrönas, hurvida ladsuvalorna minskats över hela landet eller om det blott är tillfälligt här.

Motala den 11 juni 1924.

Hj. Petén.

Svarta rödsfjårten i Båstad.

Under besök i Båstad vid midsommartiden 1921 såg jag flera gånger en svart rödsfjårt, som hade sitt tillhåll på taket av Hotelli Skånegården, varifrån han flitigt lät höra sin sång. Vid förnyat besök på platsen i år, strax före midsommar, såg jag honom åter

Litteratur.

Otto L. Mohr: Ärtfågelsläktans grunddrag. Stockholm 1924 (Wahlström & Widstrands Handböcker).

I förordet till ovannämnda lilla bok, som nyligen har översatts från norskan, betonas att man vid popularisering av ärtfågelsläktans antingen kan förenkla mycket starkt eller också försöka ge de viktigaste grundinjerna en i möjligaste mån ingående belysning. Förf. säger sig ha valt det sistnämnda alternativet, »fastän framställningen då löper fara att på enstaka punkter verka liet tung». Denna farhåga har härvidlag varit överdriven. Prof. Mohr, som själv är en framstående ärtfågelsforskare av bananflugskolan, skriver ej blott sakkunnigt utan också klart och lättfattligt, och hans skrifter tros sitta ringa omfång och de sparsamma illustrationerna en intresseväckande inblick i den moderna och modernaste ärtfågelsläktans grundprinciper. Snarare kan man tycka, att frågorna äro väl starkt förenklade; läsaren kanske här och där får det intrycket, att problemen äro enklare än de i verkligheten äro. Men detta är ju svårt att undvika i en kortfattad populär framställning och är delvis också berättigt, ty många av de huvudproblemen med vilka, ärtfågelsforskningen har arbetat, ha verkligen fått en i princip förbluffande enkel lösning.

W. von Hofsten.

Smärre meddelanden.

Morkullans (*Scolopax rusticola*) utbredning norrut.

Konservator G. Kihlén, Körmannebro, har lämnat nedanstående meddelanden, som ådagalägga att morkullan ej blott förekommer utan även fortplantat sig långt upp i Lappland. Den 4 maj 1921 insändes till honom en morkulla ♀ med så gott som fallblilat ägg från Björklidens station vid Torne träsks station. 1923 kom en ungfågel för året från Torne träsks station. Om morkullan värper däruppe så tidigt som de första dagarna av maj, så kan hon t. o. m. hinna att lägga en andra kull i början av juli och även få den flyga, innan höstens kyla inträder, för så vitt ingen olycka tillstöter.

E. L.